
TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2021)0382

Nowa strategia UE–Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny (2021/2037(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna” (JOIN(2019)0005),
- uwzględniając dialog między UE a Chinami rozpoczęty w 1995 r. na temat praw człowieka oraz 37. rundę tego dialogu, która odbyła się 1 i 2 kwietnia 2019 r. w Brukseli,
- uwzględniając zapoczątkowane w 2003 r. partnerstwo strategiczne UE–Chiny,
- uwzględniając Strategiczny program współpracy UE–Chiny 2020,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998¹ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2020/1999² z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka,
- uwzględniając konkluzje Rady z 28 lipca 2020 r. w sprawie Hongkongu,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Chinach, zwłaszcza rezolucje z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie pracy przymusowej i sytuacji Ujgurów w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur³, z dnia 18 kwietnia 2019 r. w sprawie Chin, w szczególności sytuacji mniejszości religijnych i etnicznych⁴, z dnia 4 października 2018 r. w sprawie masowych arbitralnych zatrzymań Ujgurów i Kazachów w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur⁵, z dnia

---

¹ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 1.

² Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 13.

³ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0375.

⁴ Dz.U. C 158 z 30.4.2021, s. 2.

⁵ Dz.U. C 11 z 13.1.2020, s. 25.

12 września 2018 r. w sprawie stanu stosunków między UE a Chinami¹ oraz z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie tybetańskiej akademii buddyjskiej Larung Gar i Ilhama Tohtiego²,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje i zalecenia w sprawie Hongkongu, zwłaszcza rezolucję z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o bezpieczeństwie narodowym Hongkongu i konieczności obrony wysokiego stopnia autonomii Hongkongu przez UE³, rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie represji wobec opozycji demokratycznej w Hongkongu⁴ oraz zalecenie z dnia 13 grudnia 2017 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące Hongkongu 20 lat po jego przekazaniu Chińskiej Republice Ludowej⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu polityki handlowej UE⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji wobec podmiotów z UE oraz posłów do PE i do parlamentów państw członkowskich⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja⁸,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (PDPC) oraz inne traktaty i instrumenty ONZ dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r.,
- uwzględniając Protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej, którego Chiny nie podpisały,
- uwzględniając Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i porozumienie paryskie, które weszło w życie 4 listopada 2016 r.,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) podpisaną 10 grudnia 1982 r. i obowiązującą od 16 listopada 1994 r.,
- uwzględniając raport z 25 listopada 2020 r. pt. „NATO 2030: United for a New Era” [NATO 2030 – zjednoczeni z myślą o nowej epoce] autorstwa grupy analitycznej powołanej przez sekretarza generalnego NATO,
- uwzględniając czternasty chiński plan pięcioletni oraz zasady podwójnego obrotu

---

¹ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 103.

² Dz.U. C 238 z 6.7.2018, s. 108.

³ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0174.

⁴ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0027.

⁵ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 156.

⁶ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0337.

⁷ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0255.

⁸ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0016.

i bezpiecznych łańcuchów dostaw,

- uwzględniając art. 36 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej gwarantujący wszystkim obywatelom prawo do wolności wyznania oraz jej art. 4, w którym zapisano prawa „narodowości mniejszościowych”,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Handlu Międzynarodowego,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0252/2021),
- A. mając na uwadze, że w strategicznych ramach dotyczących praw człowieka i demokracji Unia deklaruje, że będzie propagować prawa człowieka, demokrację, i praworządność we wszystkich bez wyjątku dziedzinach swoich działań zewnętrznych oraz że prawa człowieka będą dla UE centralnym elementem stosunków ze wszystkimi państwami trzecimi, również z jej partnerami strategicznymi;
- B. mając na uwadze, że dzięki silnemu wzrostowi gospodarczemu i asertywnemu programowi polityki zagranicznej, w szczególności strategii inwestycyjnej oraz polityce działania w wymiarze globalnym, strategii „Made in China 2025” i inicjatywie „Jeden pas i jeden szlak”, Chiny potwierdzają swoją wzmocnioną globalną rolę zarówno jako potęga gospodarcza, jak i jako podmiot polityki zagranicznej, co jest dla UE źródłem poważnych wyzwań politycznych, gospodarczych, technologicznych i w zakresie bezpieczeństwa, które mają z kolei poważne i długotrwałe konsekwencje dla porządku światowego i stanowią poważne zagrożenie dla multilateralizmu opartego na zasadach i dla podstawowych zasad demokratycznych;
- C. mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa jest jednolitym, jednopartyjnym państwem komunistycznym, rządzonym przez Komunistyczną Partię Chin (KPCh) oddaną marksizmowi–leninizmowi; mając na uwadze, że jako taka nie podziela wartości demokratycznych, takich jak wolność jednostki, wolność słowa i wolność religii;
- D. mając na uwadze, że Chiny coraz wyraźniej aspirują do bardziej globalnej roli, ponieważ prezydent Chin Xi Jinping otwarcie obiecał w swoim sprawozdaniu przedstawionym na 19. zjeździe Partii Komunistycznej w 2017 r., że do 2049 r. Chiny staną się światowym liderem pod względem wszechstronnej siły narodowej i wpływów międzynarodowych;
- E. mając na uwadze, że wieloletnia tradycja demokratyczna w Hongkongu, Makau i na Tajwanie pokazuje, że demokracja jest wartością dla narodu chińskiego;
- F. mając na uwadze, że w Makau po zakazaniu ceremonii upamiętniających rocznicę masakry na placu Tiananmen i po wywarceniu presji na organizacje medialne, by przyjęły prochińską linię redakcyjną, tego lata chińskie władze wykluczyły 21 kandydatów, z których większość to członkowie ruchów prodemokratycznych, z udziału w następnych wyborach parlamentarnych;
- G. mając na uwadze, że Chiny naruszają prawa człowieka, uchylając się przed swoimi dwustronnymi i wielostronnymi zobowiązaniami w tym obszarze; mając na uwadze, że Chiny regularnie przedkładały Radzie Praw Człowieka ONZ rezolucje, których celem

było uczynienie z „suwerenności, nieingerencji i wzajemnego poszanowania” podstawowych zasad niepodlegających negocjacji i mających pierwszeństwo względem propagowania i ochrony praw człowieka jednostek; mając na uwadze, że Chiny prowadzą systemowe prześladowania Ujgurów, Tybetańczyków, Mongołów i innych mniejszości etnicznych, obrońców praw człowieka, działaczy społecznych, grup religijnych, dziennikarzy oraz osób składających petycje i protestujących przeciwko niesprawiedliwości, a także coraz bardziej tłumią wszystkie głosy sprzeciwu i opozycji, zwłaszcza w Hongkongu; mając na uwadze, że środki dobrej woli i niewiążące zobowiązania nie były wystarczające, aby zwiększyć zaangażowanie Chin w poszanowanie wartości, które mają podstawowe znaczenie dla UE;

- H. mając na uwadze, że niedawny wyjazd korespondentów zagranicznych z Chin oraz uznanie przez władze chińskie Klubu Korespondentów Zagranicznych za „nielegalną organizację” to ostatnie z długiej listy coraz częstszych przypadków nękania zagranicznych dziennikarzy i utrudniania im pracy i że dziennikarze ci zostali ostatecznie wydaleny z Chin; mając na uwadze, że stanowi to część działań dążących do nadzorowania wypowiedzi na temat Chin na całym świecie i określania, jakiego rodzaju wypowiedzi i dyskusje są dozwolone na szczeblu globalnym, i że działania te należy postrzegać jako element zagrożenia totalitarnego;
- I. mając na uwadze, że w związku z ostatnimi wydarzeniami i globalnymi wyzwaniem, przed jakimi stawiają nas Chiny, ujawniły się ograniczenia aktualnej strategii UE–Chiny, którą należy zaktualizować;
- J. mając na uwadze, że Parlament wezwał Komisję do rozpoczęcia analizy zakresu i oceny skutków w celu możliwie najszybszego formalnego rozpoczęcia negocjacji z Tajwanem;
- K. mając na uwadze, że od rozpoczęcia w 2014 r. przez rząd chiński kampanii „mocnego uderzenia przeciwko brutalnemu terroryzmowi” sytuacja Ujgurów i innych, głównie muzułmańskich, mniejszości etnicznych w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur gwałtownie się pogorszyła; mając na uwadze, że ponad milion osób jest więzionych w obozach detencyjnych, zwanych ośrodkami „reedukacji politycznej” lub „szkoleniowymi”, w których Ujgurzy są ofiarami systemowej pracy przymusowej, tortur, wymuszonych zaginięć, masowej inwigilacji, wymazania kultury i religii, przymusowej sterylizacji (w przypadku kobiet), przemocy seksualnej oraz łamania praw reprodukcyjnych i rozdziałania rodzin; mając na uwadze, że w wyniku analizy prawnej stwierdzono, iż przestępstwa te stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości, nawet domniemane ludobójstwo, zgodnie z międzynarodowymi ramami prawnymi; mając na uwadze, że kilka parlamentów narodowych przyjęło podobne stanowiska;
- L. mając na uwadze, że globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka umożliwia UE nakładanie środków ograniczających na określone osoby, podmioty i organy, w tym państwa i podmioty niepaństwowe, odpowiedzialne za poważne naruszenia i łamanie praw człowieka, zaangażowane w nie lub powiązane z nimi; mając na uwadze, że 22 marca 2021 r. cztery osoby i jeden podmiot z Chin bezpośrednio odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur zostały umieszczone na liście osób fizycznych i podmiotów objętych tymi środkami ograniczającymi; mając na uwadze, że w odpowiedzi na te środki Chiny nałożyły kontr sankcje na dziesięciu Europejczyków i cztery podmioty europejskie, w tym pięciu posłów do Parlamentu Europejskiego i dwa organy instytucjonalne UE,

Podkomisję Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego oraz Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa Rady Unii Europejskiej, a także na dwóch naukowców europejskich, dwa ośrodki analityczne w Niemczech i fundację Alliance of Democracies w Danii; mając na uwadze, że chińskie sankcje nie miały uzasadnienia prawnego i podstawy prawnej oraz były ukierunkowane bezpośrednio nie tylko na odnośne osoby i podmioty, ale także na całą Unię Europejską; mając na uwadze, że sankcje są wyraźnie próbą zniechęcenia UE do kontynuowania prac i działań przeciwko łamaniu praw człowieka w Chinach;

1. zaleca wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki Bezpieczeństwa i Radzie:
  - a) opracowanie bardziej asertywnej, kompleksowej i spójnej strategii UE–Chiny, która będzie łączyć wszystkie państwa członkowskie i kształtować stosunki z Chinami w interesie UE jako całości, stawiając w centralnym punkcie obronę naszych wartości i promując wielostronny porządek oparty na zasadach; podkreśla, że strategia musi uwzględniać wieloaspektowy charakter stosunków UE z Chinami; podkreśla, że Chiny są partnerem UE do współpracy i negocjacji, ale także konkurentem gospodarczym i rywalem systemowym w coraz liczniejszych dziedzinach;
  - b) zaproponowanie, aby strategia ta była oparta na sześciu filarach:
    - 1) otwarty dialog i współpraca w kwestii globalnych wyzwań;
    - 2) zwiększone zaangażowanie na rzecz uniwersalnych wartości, norm międzynarodowych i praw człowieka;
    - 3) analiza i identyfikacja zagrożeń, słabych stron i wyzwań;
    - 4) budowanie partnerstwa z partnerami o podobnych poglądach;
    - 5) wspieranie otwartej autonomii strategicznej, w tym w stosunkach handlowych i inwestycyjnych;
    - 6) obrona i propagowanie podstawowych europejskich interesów i wartości poprzez przekształcenie UE w bardziej skuteczny podmiot geopolityczny;

Otwarty dialog i współpraca w kwestii globalnych wyzwań

2. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do zadbania o to, by nowa strategia UE–Chiny zaangażowała Chiny w oparty na zasadach i ukierunkowany na interesy dialog na temat globalnych wyzwań, takich jak prawa człowieka (poprzez opracowanie ambitnej, całościowej i ukierunkowanej na wyniki strategii UE na rzecz praw człowieka w Chinach, w ramach tej nowej strategii UE–Chiny), środowisko i zmiana klimatu, rozbrojenie jądrowe, promowanie odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19, walka ze światowymi kryzysami zdrowotnymi oraz reforma konkretnych organizacji wielostronnych; apeluje, aby dialog ten opierał się na podstawowych zasadach i interesach UE oraz by dążono w nim do realizacji głównych celów zewnętrznego zaangażowania UE; podkreśla, że współpraca między obydwojema partnerami pomoże stawić czoła globalnym problemom; przypomina, że Chiny pozostają ważnym partnerem UE;
3. popiera intensywniejszy dialog i głębszą współpracę z Chinami w zakresie pokoju

i bezpieczeństwa; uznaje znaczenie współpracy z Chinami niedopuszczenia, by Afganistan stał się nową bazą terrorystyczną, i zniechęcania Korei Północnej do kontynuowania programu jądrowego; popiera dążenie do współpracy w zakresie zrównoważonego rozwoju, wkładu w pomoc humanitarną i pomoc w przypadku klęsk żywiołowych, a także w zakresie kwestii środowiskowych, przestrzeni kosmicznej i lotniczej, nauki, technologii i innowacji, przy jednoczesnym pełnym nacisku na wolność badań; podkreśla, że te dialogi i współpraca muszą opierać się na wspólnym zobowiązaniu do otwartości i wspólnego działania w sposób przejrzysty, sprawiedliwy i równy w ramach międzynarodowego systemu opartego na zasadach, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony europejskich interesów i wartości oraz rozwijaniu zdolności Europy do konkurowania z Chinami tam, gdzie to konieczne;

4. zwraca uwagę, że niektóre dziedziny współpracy, takie jak ICT oraz przestrzeń kosmiczna i lotnicza, mogą mieć podwójne zastosowanie i być wykorzystywane przeciwko obywatelom chińskim i przeciwko Zachodowi;
5. podkreśla, że istotne jest, by zachęcać Chiny do zaangażowania w przeciwdziałanie zmianie klimatu i w inne kwestie środowiskowe poprzez wzmocnienie partnerstwa UE–Chiny w tej dziedzinie, oraz podkreśla, że należy dopilnować, by zarówno UE, jak i Chiny wypełniały zobowiązania podjęte w porozumieniu paryskim; podkreśla, jak ważne jest wdrożenie przez UE mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂; odnotowuje, że w ciągu ostatnich trzech dekad Chiny potroiły swoje emisje dwutlenku węgla i obecnie emitują 27 % światowych gazów cieplarnianych; podkreśla potrzebę zapewnienia spójności między ogłoszonymi globalnymi ambicjami Chin w dziedzinie walki ze zmianą klimatu a wpływem na środowisko ich strategii inwestycyjnych w kraju i za granicą; wzywa rząd chiński do powstrzymania się od eksportu swoich mocy produkcyjnych związanych z węglem do państw trzecich, zwłaszcza w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”;
6. wzywa do organizowania raz w roku i regularnego oceniania ukierunkowanych na wyniki dialogów na temat praw człowieka, a także apeluje o solidną analizę porównawczą postępów poczynionych w ramach dialogów dwustronnych w ujęciu bardziej ogólnym, aby zagwarantować, że wymiany te przynoszą rzeczywiste pozytywne skutki dla praw człowieka i obrońców praw człowieka w Chinach; zwraca się o omawianie w przejrzysty sposób wyników dotyczących analizy porównawczej oraz postępu, stagnacji lub pogorszenia sytuacji; domaga się regularnego podnoszenia kwestii praw człowieka na najwyższym szczeblu politycznym, zarówno na szczytach UE–Chiny, jak i na szczeblu państw członkowskich; wzywa ponadto do prowadzenia równoległego dialogu dotyczącego praw człowieka z udziałem dyplomatów UE i państw członkowskich, chińskiej diaspory, wolnych i niezależnych organizacji pozarządowych, naukowców i prawodawców, mającego na celu lepsze zrozumienie chińskiego systemu i opracowanie skuteczniejszych strategii wpływania na postęp w obszarze praw człowieka w Chinach; podkreśla, że te dialogi na temat praw człowieka powinny obejmować następujące kwestie (ale nie mogą się do nich ograniczać): wolności mediów i wolności prasy, prawa mniejszości, w tym w regionach Sinciang, Mongolia Wewnętrzna i Tybet, oraz swobodny dostęp do tych regionów, w tym dla dyplomatów i dziennikarzy, sytuacja w Hongkongu, wolność słowa, prawa pracownicze, prawo do zgromadzania się, wolność religii lub przekonań oraz ogólnie stan praworządności w Chinach; z zadowoleniem przyjmuje mianowanie nowego specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań poza Unią Europejską i apeluje, aby nowy specjalny wysłannik był aktywnie zaangażowany we

wspieranie wszystkich znajdujących się w trudnej sytuacji grup i podmiotów religijnych, w tym muzułmanów, chrześcijan i buddystów, których dotyczą prześladowania w Chinach kontynentalnych i Hongkongu; wzywa właściwe instytucje UE do wykorzystania tych dialogów na temat praw człowieka do zgłaszania indywidualnych przypadków; jest nadal głęboko zaniepokojony dalszym przetrzymywaniem obywatela Szwecji i wydawcy Gui Minhaia; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia interwencji na najwyższym szczeblu w celu zapewnienia natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; wyraża zaniepokojenie z powodu systematycznego łamania praw człowieka w Chinach i potępia wszystkie przypadki arbitralnych aresztowań oraz tłumienia swobodnego przepływu informacji i wolności wypowiedzi;

7. wzywa UE do zaangażowania się w dialog z Chinami na temat możliwych sposobów poprawy, w przejrzystej formie, zdolności wstępnego reagowania na choroby zakaźne, które mogą doprowadzić do rozwoju epidemii lub pandemii, z uwzględnieniem systemów rozpoznawania, mapowania ryzyka i wczesnego ostrzegania, aby zapewnić lepszą globalną gotowość do reagowania na pandemię; ponadto wzywa Chiny do umożliwienia przeprowadzenia niezależnego i przejrzystego dochodzenia dotyczącego źródeł i rozprzestrzenienia się SARS-COV-2;
8. popiera rozszerzenie kontaktów między narodami po obu stronach oraz wzajemne wizyty studenckie, ale zachęca państwa członkowskie do lepszego monitorowania wpływu ingerencji chińskiego rządu w wolność akademicką;

Zwiększone zaangażowanie na rzecz uniwersalnych wartości, norm międzynarodowych i praw człowieka

9. z całą mocą potępia nałożone przez chińskie władze bezpodstawne i arbitralne sankcje, stanowiące atak na wolność słowa, wolność nauki oraz międzynarodowe zaangażowanie na rzecz powszechnych praw człowieka i ich zrozumienie; wzywa władze chińskie, by zniosły te nieuzasadnione sankcje; uważa, że sankcje nałożone przez władze chińskie jeszcze bardziej osłabiają zaufanie i utrudniają współpracę dwustronną;
10. podkreśla, że proces analizy i ratyfikacji kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami (CAI) nie może się rozpocząć, dopóki nie zostaną zniesione chińskie sankcje wobec posłów do Parlamentu Europejskiego i instytucji UE;
11. w tym kontekście zwraca uwagę na swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji; zgodnie ze swoją rezolucją z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji i z art. 21 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) apeluje do Komisji, aby wykorzystwała wszystkie dostępne jej narzędzia oraz debatę nad CAI do wywarcia nacisku z myślą o poprawie ochrony praw człowieka i wsparcia społeczeństwa obywatelskiego w Chinach; wzywa Chiny do podjęcia konkretnych działań w celu położenia kresu innym naruszeniom praw człowieka w Chinach, takim jak praca przymusowa i systematyczne prześladowanie Ujgurów i innych mniejszościowych grup tureckich muzułmanów, Tybetańczyków, chrześcijan i innych wspólnot i kościołów religijnych, a także do przestrzegania międzynarodowych zobowiązań wobec Hongkongu wynikających ze wspólnej deklaracji chińsko-brytyjskiej i ustawy zasadniczej Hongkongu poprzez zawieszenie planowanych reform systemu wyborczego Hongkongu i uwolnienie prodemokratycznych legislatorów i

działaczy; wzywa również Chiny do przestrzegania ustawy zasadniczej Makau, która będzie obowiązywać do 2049 r., oraz postanowień wspólnej deklaracji chińsko-portugalskiej¹, zapobiegających jakiegokolwiek ingerencji w krajowe procesy wyborcze i funkcjonowanie mediów;

12. podkreśla, że przed określeniem swojego stanowiska Parlament weźmie pod uwagę sytuację w zakresie praw człowieka w Chinach, w tym w Hongkongu; ponownie wyraża bardzo głębokie zaniepokojenie poszczególnymi przypadkami łamania praw człowieka w Chinach i przypomina, że pełne poszanowanie uniwersalnych wartości, niezależnie od różnic między oboma systemami, ma zasadnicze znaczenie;
13. apeluje do Chin, aby przestrzegały standardów międzynarodowych, również w odniesieniu do wpływu ich działań na klimat, środowisko, bioróżnorodność, ubóstwo, zdrowie, prawa pracownicze i prawa człowieka; wzywa Chiny, by w dążeniu do promowania zrównoważonego handlu i rozwoju podjęły konkretne działania na rzecz ratyfikacji i wdrożenia czterech zaległych podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wyraża ubolewanie, że niektóre przedsiębiorstwa międzynarodowe, zwłaszcza z sektora odzieżowego i tekstylnego, stały się przedmiotem powszechnego bojkotu, po tym jak wyraziły zaniepokojenie doniesieniami o pracy przymusowej w Sinciangu i podjęły decyzję o odcięciu się od łańcuchów dostaw z Sinciangu, oraz zdecydowanie potępia przymus polityczny, jaki wywiera na te przedsiębiorstwa rząd chiński; ponownie zwraca się do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby szybko sfinalizowały dokument doradczy dla przedsiębiorstw na temat łańcucha dostaw, zawierający wytyczne dotyczące narażenia na ryzyko związane ze stosowaniem pracy przymusowej Ujgurów oraz zapewniający wsparcie w pilnym wskazaniu alternatywnych źródeł dostaw;
14. podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania przepisów dotyczących rynku wewnętrznego, a także wszelkich ram należytej staranności lub zakazu importu produktów pochodzących z pracy przymusowej, aby wykluczyć podmioty bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w łamanie praw człowieka w Sinciangu, działające na rynku wewnętrznym UE; ponadto wzywa europejskie przedsiębiorstwa w Chinach do przeprowadzenia, w ramach ich odpowiedzialności korporacyjnej, dokładnego dochodzenia w sprawie wykorzystywania pracy przymusowej w ich łańcuchach dostaw;
15. wzywa Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka do wszczęcia niezależnych dochodzeń prawnych w sprawie domniemanego ludobójstwa, domniemanych zbrodni przeciwko ludzkości i naruszeń praw człowieka, w tym programów pracy przymusowej odbywających się w kilku regionach Chin, oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do udzielenia politycznego wsparcia i uzyskania wsparcia międzynarodowego dla takiego dochodzenia; wzywa władze chińskie do umożliwienia swobodnego, znaczącego i nieograniczonego dostępu do tego regionu; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o programach pracy w Tybecie, które chińskie władze określają również jako „obozy szkolenia zawodowego”; wzywa Chiny do wypełnienia zobowiązań wynikających z prawa krajowego i międzynarodowego w dziedzinie poszanowania praw człowieka, w tym praw mniejszości w Sinciangu, Tybecie i Mongolii

---

¹ Wspólna deklaracja Chin i Portugalii z dnia 13 kwietnia 1987 r. w sprawie Makau.

Wewnętrznej;

16. krytycznie odnosi się do faktu, że w Chinach drastycznie ogranicza się wolność słowa, zrzeszania się i prasy; wyraża ubolewanie z powodu prześladowań politycznych, jakich doświadczyło wielu dziennikarzy przebywających obecnie na wygnaniu; wzywa Chiny do zapewnienia wszystkim dziennikarzom swobody wykonywania swojej pracy, bez przeszkód i obawy przed represjami; podkreśla, że należy zapewnić wolność prasy i mediów; zwraca się do UE o wspieranie wolności słowa i wolnych mediów w Chinach poprzez utworzenie Europejskiego Funduszu na rzecz Demokratycznych Mediów w celu wspierania niezależnego dziennikarstwa;
17. wzywa Komisję do pilnego przedstawienia proponowanych obowiązkowych ram należytej staranności w zakresie praw człowieka oraz do wsparcia starań na rzecz przyjęcia podobnego instrumentu w ramach ONZ;
18. wzywa Komisję, by przekazała władzom chińskim swoje zaniepokojenie nowym zarządzeniem nr 15, które jeszcze bardziej ogranicza ludzi religijnych i ich przywódców;
19. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia pakietu środków uzgodnionych po wprowadzeniu ustawy o bezpieczeństwie narodowym Hongkongu w lipcu 2020 r. oraz do przeglądu ich polityki azylowej, migracyjnej, wizowej i pobytowej wobec mieszkańców Hongkongu; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Radę do dokonania oceny i aktualizacji konkluzji w sprawie Hongkongu; wzywa do podjęcia w razie potrzeby ukierunkowanych środków w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka, aby zaradzić represjom w Hongkongu; wzywa ponadto Chiny do uchylecia ustawy o bezpieczeństwie narodowym narzuconej Hongkongowi w czerwcu 2020 r.; wzywa te państwa członkowskie, które nadal mają obowiązujące traktaty ekstradycyjne z Chinami i Hongkongiem, do zawieszenia poszczególnych ekstradycji, jeżeli ekstradycja danej osoby naraża ją na tortury lub okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, jeżeli osoba ta byłaby oskarżona z powodów politycznych, w innych sytuacjach, w których mniejszości etniczne, przedstawiciele prodemokratycznej opozycji w Hongkongu i ogólnie dysydenci zostaliby objęci sankcjami, a także wszędzie tam, gdzie naruszałoby to zobowiązania UE wynikające z europejskiej konwencji praw człowieka;
20. zaleca, aby przywódcy UE i państw członkowskich odrzucili zaproszenia na zimowe igrzyska olimpijskie w Pekinie, jeżeli sytuacja w zakresie praw człowieka w Chinach i Hongkongu nie poprawi się, a przed tym wydarzeniem nie odbędzie się żaden szczyt/dialog wysokiego szczebla UE–Chiny dotyczący praw człowieka i przynoszący widoczne rezultaty;
21. ubolewa z powodu wsparcia udzielanego przez Chiny najbardziej opresyjnym reżimom na świecie, w szczególności w Syrii, Iranie i Korei Północnej, ale również w Wenezueli i na Kubie;

Analiza i identyfikacja zagrożeń, słabych stron i wyzwań

22. uważa, że przyszła strategia UE wobec Chin powinna zapewnić narzędzia i dane niezbędne do przeciwdziałania zagrożeniom politycznym, gospodarczym, społecznym i technologicznym wywołanym przez Chiny, w tym w związku z koncepcją „Jeden pas i

jeden szlak”, strategią podwójnego obrotu, 14. planem pięcioletnim oraz strategiami „Made in China 2025”, „China Standards 2035” i „16 + 1”, jak również z modernizacją wojskową i budowaniem zdolności, a także do zaradzenia skutkom tych działań dla otwartej autonomii strategicznej Unii oraz dla wielostronnego ładu opartego na zasadach; zauważa, że istnieje pilna potrzeba zapewnienia woli politycznej i zasobów do wdrożenia strategii UE na rzecz konektywności; apeluje o lepszą koordynację między unijną strategią na rzecz konektywności a inicjatywą Blue Dot Network w celu zapewnienia zrównoważonej alternatywy dla inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie przywódców G7 w sprawie rozwijania partnerstwa na rzecz lepszego odbudowywania świata (inicjatywa Build Back Better World, B3W) jako alternatywy dla chińskiej inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do przyjęcia tej inicjatywy i wniesienia do niej wkładu;

23. wzywa Komisję do zlecenia ogólnounijnego audytu, w podziale na państwa członkowskie, dotyczącego zależności UE od Chin w niektórych strategicznie ważnych i krytycznych sektorach, w tym w odniesieniu do dostaw produktów farmaceutycznych, w miarę możliwości zarówno na szczeblu krajowym, jak i niższym niż krajowy, w oparciu o niedawną kompleksową analizę pt. „Strategic dependencies and capacities” [Strategiczne zależności i zdolności] (SWD(2021)0352), w której określono plany ograniczenia ryzyka związanego z niepożądanymi zależnościami, przy jednoczesnym utrzymaniu ogólnych stosunków z Chinami, jak najbardziej wzajemnych i wyważonych oraz zgodnych z wartościami i priorytetami strategicznymi UE;
24. wzywa Komisję i Radę do opracowania mechanizmów spójnego reagowania na te zagrożenia, w szczególności poprzez:
  - a) zapewnienie jedności UE na poziomie państw członkowskich, niezbędnej do prawidłowego wdrożenia nowej strategii UE-Chiny; wezwanie wszystkich państw członkowskich UE do ochrony podstawowych wartości UE;
  - b) wykorzystywanie wspólnego unijnego zestawu instrumentów na potrzeby krajowych, regionalnych i lokalnych środków zmniejszających ryzyko w celu opracowania, we współpracy z partnerami o podobnych poglądach, globalnych norm dla technologii nowej generacji zgodnych z wartościami demokratycznymi, takich jak sieci 5G i 6G, oraz dopilnowanie, by przedsiębiorstwa, które nie spełniają norm bezpieczeństwa, były wykluczane z rozwoju sieci 5G i 6G;
  - c) wzmocnienie zdolności UE w dążeniu do globalnego przywództwa, w tym poprzez współpracę z partnerami o podobnych poglądach;
  - d) zapewnienie koordynacji instytucjonalnej między Komisją, Radą i ESDZ przed wydarzeniami związanymi z inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak” oraz współpracowanie z państwami członkowskimi w celu dopilnowania, by decyzje podejmowane przez podmioty zaangażowane w inicjatywę były zgodne z polityką i interesami UE oraz z jej podstawowymi wartościami; podkreśla, że przed wydarzeniami związanymi z inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak” należy przeprowadzać konsultacje na szczeblu UE, na przykład organizując wspólne posiedzenie Komitetu ds. Polityki Handlowej i Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa na szczeblu Rady, aby zagwarantować, że państwa członkowskie UE przemawiają jednym głosem; podkreśla, że inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak”

musi spełniać normy międzynarodowe; podkreśla, że projekty w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” muszą być ściśle monitorowane, również pod kątem ich negatywnych skutków politycznych w UE;

- e) monitorowanie kluczowych umów dotyczących infrastruktury w państwach członkowskich i krajach przystępujących w celu zapewnienia ich zgodności z prawodawstwem UE, a także ich zgodności ze strategicznymi interesami UE określonymi w strategii UE–Chiny; ochronę infrastruktury krytycznej przed wpływem państw trzecich, który mógłby być szkodliwy dla interesów gospodarczych i w zakresie bezpieczeństwa UE i jej państw członkowskich;
25. podkreśla, że dwustronne i nieskoordynowane zaangażowanie niektórych państw członkowskich w relacje z Chinami oraz nieinformowanie Komisji o podpisywaniu protokołów ustaleń z państwami trzecimi przynoszą efekty odwrotne do zamierzonych oraz szkodzą pozycji UE na świecie i przewadze negocjacyjnej, którą posiadają państwa członkowskie UE w negocjacjach, kiedy działają jako Unia, a nie niezależne podmioty państwowe; zwraca się do państw członkowskich UE o powstrzymanie się od podpisywania takich protokołów ustaleń bez konsultacji z Radą i Komisją; wzywa do ustanowienia mechanizmu koordynacji na szczeblu UE w celu rozwiązania takich problemów; przypomina art. 24 TUE, w którym stwierdza się, że „państwa członkowskie popierają, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności” oraz że „powstrzymują się od wszelkich działań, które byłyby sprzeczne z interesami Unii lub mogłyby zaszkodzić jej skuteczności jako spójnej sile w stosunkach międzynarodowych”;
26. podkreśla, że realizacja strategii UE–Chiny oraz krajowych strategii i polityk dotyczących Chin powinna być regularnie koordynowana przez instytucje UE, państwa członkowskie, różne dyrekcje generalne Komisji i Parlament Europejski, aby zapewnić kompleksową i spójną politykę, która pozwoli uniknąć podziału na odrębne obszary polityki; uważa, że polityka powinna być również skoordynowana z podmiotami regionalnymi i lokalnymi, które rozwijają i utrzymują powiązania z Chinami;
27. wyraża zaniepokojenie z powodu coraz częstszych ataków hybrydowych, chińskiego szpiegostwa przemysłowego i kradzieży w cyberprzestrzeni ukierunkowanych na europejskie przedsiębiorstwa; podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie zdolności sektora prywatnego i publicznego w zakresie cyberbezpieczeństwa; wzywa do ściślejszej współpracy i ustanowienia systemu mającego na celu położenie kresu szkodliwym działaniom w cyberprzestrzeni ze strony Chin, w tym cyberataków, przymusowym transferom technologii, cyberszpiegostwu i wykorzystującej cyberprzestrzeń kradzieży własności intelektualnej; podkreśla, że należy wspierać ściślejszą współpracę z NATO i państwami G7 w celu zwalczania zagrożeń hybrydowych, w tym cyberataków, oraz kampanii dezinformacyjnych pochodzących z Chin, w tym poprzez umożliwienie państwom członkowskim nakładania na zasadzie dobrowolności zbiorowych środków zaradczych, nawet jeżeli charakter ataków nie jest wystarczająco poważny, aby uruchomić art. 5 traktatu NATO lub art. 42 ust. 7 TUE;
28. wzywa Komisję, by wspierała i koordynowała działania mające na celu przeciwdziałanie zagranicznemu finansowaniu przez Chiny naszych procesów demokratycznych, w tym strategii zagarniania zasobów przez elity i technice pozyskiwania urzędników najwyższego szczebla i byłych polityków unijnych;

29. wyraża zaniepokojenie asertywną, a niekiedy wręcz agresywną presją dyplomatyczną ze strony chińskich władz, np. wobec przewodniczącego Senatu Republiki Czeskiej; zwraca uwagę, że instytucje UE nie mogą pod żadnym pozorem okazać uległości wobec presji, zagrożeń lub cenzury ze strony chińskich podmiotów; jest zaniepokojony nadmierną presją chińskich urzędników na badaczy i pracowników naukowych pracujących nad kwestiami związanymi z Chinami w całej UE, w tym na działalność Instytutów Konfucjusza w UE;

Budowanie partnerstwa z partnerami o podobnych poglądach

30. apeluje do wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, by koordynował prowadzone przez Unię z partnerami o podobnych poglądach działania w zakresie ochrony praw człowieka i wspierania społeczeństwa w Chinach, Hongkongu i Makau, a także diaspory chińskiej na całym świecie, oraz w zakresie obrony liberalnej demokracji na świecie, zwłaszcza w Hongkongu i na Tajwanie, przy czym celem tych działań ma być również zaangażowanie Chin w poszanowanie prawa międzynarodowego, prawa do demonstracji publicznych jako sposobu korzystania z wolności wypowiedzi i wolności zgromadzeń, wolności żeglugi, w tym na Morzu Południowochińskim i Morzu Wschodniocińskim, wolności przelotu i pokojowego rozwiązywania sporów; podkreśla ponadto, że takie partnerstwa i współpraca wielostronna z partnerami o podobnych poglądach powinny obejmować wszystkie elementy i środki wyszczególnione w nowej strategii UE–Chiny;
31. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu asertywnej i ekspansywnej polityki Chin na Morzu Południowochińskim, Morzu Wschodniocińskim oraz w Cieśninie Tajwańskiej, w szczególności z powodu trwających prowokacji wojskowych Chin wobec Tajwanu; podkreśla, że status quo w Cieśninie Tajwańskiej i wolność żeglugi w regionie Indo-Pacyfiku mają kluczowe znaczenie dla UE i jej państw członkowskich; podkreśla sprzeciw wobec wszelkich jednostronnych działań mogących prowadzić do eskalacji napięcia i naruszenia status quo; zachęca do konstruktywnego rozwoju stosunków po obu stronach Cieśniny Tajwańskiej i podkreśla, że żadnych zmian w tych stosunkach nie można dokonywać wbrew woli obywateli Tajwanu; podziela obawy Japonii i Stanów Zjednoczonych dotyczące nowego prawa w Chinach, które upoważnia statki chińskiej straży przybrzeżnej do użycia broni wobec statków zagranicznych, które naruszają obszary uważane przez Chiny za wchodzące w skład ich terytorium; wzywa UE do zajęcia się tymi kwestiami zarówno w nowej strategii UE–Chiny, jak i w strategii UE na rzecz współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, a także do rozwinięcia wielostronnej wymiany dyplomatycznej w celu zapewnienia pokojowego rozstrzygnięcia sporów i kontrowersji zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
32. wzywa państwa członkowskie do zaangażowania się w ściślejszą współpracę z innymi podmiotami demokratycznymi o podobnych poglądach, takimi jak USA, Kanada, Zjednoczone Królestwo, Japonia, Indie, Korea Południowa, Australia, Nowa Zelandia i Tajwan, oraz wzywa ESDZ i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania i wzmocnienia partnerstwa strategicznego z ASEAN i Unią Afrykańską;
33. uważa, że zasadnicze znaczenie dla UE ma rozwijanie i promowanie ambitnych i dynamicznych stosunków transatlantyckich z rządem USA, opartych na naszej wspólnej historii oraz wspólnych wartościach i interesach, w ramach dialogu transatlantyckiego na temat Chin obejmującego również wymiar parlamentarny; podkreśla, jak ważne jest

partnerstwo między UE i USA dla utrzymania i uwydatnienia zjednoczonej siły liberalnych światowych demokracji, również poprzez naszą pracę w organizacjach wielostronnych; podkreśla w związku z tym, że nowy dialog UE–USA w sprawie Chin powinien być jednym z mechanizmów wspierania naszych wspólnych interesów i przewyższania naszych różnic oraz reformowania organizacji wielostronnych w ramach ładu opartego na zasadach; uważa, że UE powinna nadal wzmacniać swoją autonomię operacyjną i odporność na zagrożenia zewnętrzne;

34. podkreśla, że UE powinna zachować czujność w związku ze zmieniającą się rolą Chin i ich rosnącym globalnym wpływem w organizacjach wielostronnych, w tym ONZ, której są one drugim co do wielkości płatnikiem, oraz że należy zapewnić lepszą koordynację między państwami członkowskimi i partnerami o podobnych poglądach na rzecz połączenia sił globalnych liberalnych demokracji w celu przeciwdziałania tym zmianom; zauważa, że większe zaangażowanie rządu Chin w instytucjach międzynarodowych i wielostronnych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, Światowa Organizacja Handlu (WTO), Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), Interpol, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny czy Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w tym w podmiotach ustalających normy, ma na celu przekształcenie norm, standardów i praktyk na całym świecie, aby wspierać strategię geopolityczną i interesy gospodarcze Chin w perspektywie długoterminowej; ubolewa, że cenzura prowadzona obecnie przez Chiny na szczeblu krajowym jest obecnie stosowana między innymi na forum ONZ i ma na celu manipulowanie procedurami, aby zmniejszyć kontrolę nad postępowaniem Chin, w szczególności w odniesieniu do sytuacji muzułmańskiej ludności ujgurskiej i innych mniejszości muzułmańskich pochodzenia tureckiego; wzywa UE do współpracy z partnerami o podobnych poglądach w celu przeciwdziałania tym zjawiskom;
35. podkreśla, że z Chin pochodzi największa liczba uczestników misji pokojowych spośród pięciu stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, lecz Chiny odmówiły przyjęcia sekcji rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych oraz filaru dotyczącego obowiązku ochrony (R2P); podkreśla, że UE włączyła R2P do swoich działań zewnętrznych;
36. wzywa do ściślejszej współpracy UE z NATO wobec związanych z Chinami wyzwań dotyczących bezpieczeństwa; popiera propozycję NATO dotyczącą opracowania politycznej strategii przygotowania się na zbliżającą się perspektywę świata, w którym Chiny będą światowym supermocarstwem; domaga się, aby strategia ta opierała się na różnych scenariuszach rozwoju stosunków z Chinami, w tym by uwzględniała możliwość dalszego pogorszenia się stanu bezpieczeństwa na Morzu Południowochińskim, oraz wzywa do dialogu i koordynacji z krajami uczestniczącymi w czterostronnym dialogu na temat bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki NATO na rzecz ścisłego monitorowania konsekwencji zwiększonej fizycznej obecności Chin w Arktyce i Afryce pod względem bezpieczeństwa; zaleca wystarczające uwzględnienie współpracy UE i NATO w kwestii wyzwań pod względem bezpieczeństwa związanych z Chinami podczas opracowywania Strategicznego kompasu UE i oceny koncepcji strategicznej NATO;
37. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Radę zamiar wzmocnienia strategicznego zainteresowania, obecności i działania Unii w regionie Indo-Pacyfiku poprzez uruchomienie nowej unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku oraz nowej

strategii na rzecz konektywności; zwraca uwagę, że każda taka nowa strategia powinna być zgodna ze strategią UE–Chiny;

38. uważa, że Komisja powinna w odpowiednim czasie przedstawiać kompleksowe sprawozdania na temat umowy o kompleksowym regionalnym partnerstwie gospodarczym (RCEP) – największej światowej umowy o wolnym handlu – w celu oceny rozwoju sytuacji w terenie; jest szczególnie zainteresowany wpływem na strategiczne interesy UE takich kwestii jak ustanawianie norm w regionie Azji i Pacyfiku oraz postanowienia dotyczące reguł pochodzenia; zauważa, że choć UE nie jest stroną RCEP, umowa ta wywrze na nią wpływ; podkreśla, że RCEP nie zawiera postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, w tym norm pracy i norm społecznych ani celów środowiskowych i klimatycznych;
39. w kontekście dynamiki regionalnej przypomina znaczenie stosunków handlowych i gospodarczych między UE a Tajwanem, w tym w sprawach związanych z multilateralizmem i WTO, technologią i zdrowiem publicznym, a także zasadniczej współpracy w obszarze krytycznych dostaw, takich jak półprzewodniki; przypomina, że Tajwan jest pełnoprawnym członkiem WTO; ponawia swój apel i wzywa Komisję i Radę do przejścia na dwustronną umowę inwestycyjną z Tajwanem oraz do pilnego rozpoczęcia oceny skutków, konsultacji społecznych i analizy dotyczącej możliwości zawarcia umowy z władzami tajwańskimi;
40. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków i działań w celu ułatwienia pełnego uczestnictwa Tajwanu jako obserwatora posiedzeń, mechanizmów i działań WHO, ICAO oraz UNFCCC;

Wspieranie otwartej autonomii strategicznej, w tym w stosunkach handlowych i inwestycyjnych

41. podkreśla, że warunki dotyczące inwestycji i handlu same w sobie nie wystarczą, aby przeciwdziałać chińskiej asertywności; uważa, że UE powinna zwiększyć autonomię strategiczną poprzez zajęcie się innymi aspektami stosunków UE–Chiny, zwłaszcza suwerennością cyfrową i technologiczną; w tym kontekście podkreśla, że należy inwestować w innowacje i badania oraz opracować konkurencyjną i suwerenną strategię przemysłową w obszarach obejmujących między innymi mikroprocesory i produkcję półprzewodników, wydobywanie metali ziem rzadkich, przetwarzanie w chmurze i technologię telekomunikacyjną, aby zmniejszyć zależność UE od Chin, zawsze z myślą o zapewnieniu lepszej koordynacji tej polityki z polityką innych demokracji liberalnymi o podobnych poglądach, przy czym należy jednocześnie zbadać możliwości wspólnego gromadzenia zasobów i tworzenia nowych synergii;
42. zauważa, że w 2020 r., w kontekście pandemii COVID-19, Chiny po raz pierwszy stały się największym partnerem UE w handlu towarami, a bilans handlowy jeszcze się pogorszył na niekorzyść UE; przypomina jednak, że Stany Zjednoczone to nadal największy partner UE w handlu towarami i usługami łącznie; zauważa, że rosnąca potęga gospodarcza Chin i ich przewidywany wzrost wywrą znaczący wpływ na rozwój sytuacji gospodarczej na świecie w następnej dekadzie; zwraca uwagę, że z różnych powodów wzajemne inwestycje są nadal niższe, niż mogłyby być, i przyznaje, że region ten ma duże możliwości gospodarcze; uważa, że wielkość handlu między Chinami a UE sprawi, że potrzebne będą ramy oparte na zasadach i wartościach i że ramy te muszą być zakorzenione w normach międzynarodowych; podkreśla, że przestrzeganie praw

człowieka jest warunkiem wstępnym angażowania się w stosunki handlowe i inwestycyjne z UE, i wzywa Chiny, aby wypełniały zobowiązania międzynarodowe i zobowiązały się do przestrzegania praw człowieka;

43. podkreśla kluczową rolę Parlamentu Europejskiego we wspólnej polityce handlowej UE, w negocjacjach międzynarodowych oraz w nadzorowaniu, kontroli, ratyfikacji i monitorowaniu wdrażania umów handlowych i inwestycyjnych; podkreśla potrzebę terminowego i właściwego konsultowania się z Komisją Handlu Międzynarodowego oraz wzywa Komisję i Radę do kontynuowania częstych rozmów i sporządzania kompleksowych sprawozdań, odzwierciedlających rozwój sytuacji w zakresie dwustronnego handlu i inwestycji UE–Chiny;
44. podkreśla znaczenie strategicznych stosunków handlowych i inwestycyjnych UE z Chinami oraz apeluje do państw członkowskich i instytucji UE o jednolite stanowisko i skoordynowane działania wobec Chin; uważa, że inicjatywy inwestycyjne w formacie 16+1 nie mogą podważać jedności UE ani przynosić skutków odwrotnych do zamierzonych, jeśli chodzi o prezentowanie jednolitego stanowiska;
45. wzywa Komisję do przeanalizowania zależności gospodarczych UE w strategicznych sektorach, takich jak surowce krytyczne, z których część znajduje się wyłącznie w Chinach, oraz podkreśla pilną potrzebę zwiększenia odporności europejskich łańcuchów dostaw; wzywa do podjęcia wysiłków na rzecz dywersyfikacji i konsolidacji dostępu UE do kluczowych zasobów strategicznych niezbędnych do napędzania dwojakich motorów wzrostu UE, ze szczególnym naciskiem na 30 elementów zawartych w czwartym, zaktualizowanym wykazie surowców krytycznych w 2020 r.; przypomina ogólny cel UE polegający na budowaniu otwartej autonomii strategicznej w ramach wspólnej polityki handlowej; ponownie podkreśla rosnące znaczenie związku między handlem a bezpieczeństwem w międzynarodowej polityce handlowej UE;
46. wzywa do większej przejrzystości, spójności i koordynacji między państwami członkowskimi w kwestiach związanych z dwustronnymi projektami i transakcjami inwestycyjnymi, w szczególności w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) w aktywa strategiczne i infrastrukturę krytyczną; zwraca uwagę na powiązania między zależnościami gospodarczymi a zewnętrznymi naciskami politycznymi na szczeblu państw członkowskich; przypomina o znaczeniu wzmocnienia w przyszłości rozporządzenia unijnego w sprawie monitorowania BIZ, aby blokować wszelkie potencjalne inwestycje, które mogłyby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego w UE, w szczególności przedsiębiorstw kontrolowanych przez państwo; wzywa państwa członkowskie, które nie mają jeszcze krajowego mechanizmu monitorowania, do jego pilnego przyjęcia zgodnie z wytycznymi Komisji z marca 2020 r.;
47. jest przekonany, że dwustronne stosunki handlowe i inwestycyjne między UE a Chinami mają strategiczne znaczenie i powinny opierać się na zasadach, a ich podstawą powinny być wielostronny system handlowy i zasada wzajemności; przypomina, że choć istnieją niepokojące tendencje w zakresie gospodarczego decouplingu, w ogólnych stosunkach handlowych i inwestycyjnych konieczne jest bardziej asertywne egzekwowanie zobowiązań i ich przestrzeganie; apeluje do Chin, aby odgrywały bardziej aktywną i odpowiedzialną rolę w WTO i innych inicjatywach wielostronnych, dostosowując swoją potęgę gospodarczą do poziomu rozwoju, oraz by w pełni przestrzegały wszystkich zobowiązań w ramach WTO i zobowiązań

międzynarodowych; apeluje do Komisji i władz chińskich o ścisłą współpracę przy reformie zbioru zasad WTO w celu wspierania bardziej zrównoważonego rozwoju, promowania zielonej transformacji i rewolucji cyfrowej oraz zapewnienia stabilności i pewności prawa na arenie handlu międzynarodowego;

48. niepokoi się coraz większym brakiem równowagi w dwustronnych stosunkach gospodarczych i handlowych między UE a Chinami; podkreśla, że przywrócenie równowagi i wyrównanie warunków działania leży w żywotnym interesie UE; uważa, że Chiny i UE muszą zapewnić równe warunki działania i zbudować owocne stosunki mimo różnic między swoimi systemami gospodarczymi; podkreśla w tym względzie trwające w UE prace nad udoskonaleniem zestawu narzędzi handlowych, uznając jednocześnie potrzebę prowadzenia otwartego dialogu na temat wspólnych wyzwań, takich jak światowa walka ze zmianą klimatu; podkreśla pilną potrzebę uzupełnienia przez UE szeregu środków autonomicznych, w tym bardziej rygorystycznego rozporządzenia unijnego w sprawie monitorowania BIZ, prawodawstwa dotyczącego subsydiów zagranicznych, które wywołują zakłócenia na rynku wewnętrznym, szybkiego przyjęcia asertywnego i skutecznego międzynarodowego instrumentu regulującego zamówienia publiczne, środków dotyczących eksportu technologii podwójnego zastosowania, skutecznego instrumentu przeciwdziałania przymusowi, pakietu przepisów dotyczących zrównoważonego ładu korporacyjnego oraz przepisów dotyczących łańcucha dostaw z obowiązkowymi wymogami w zakresie należytej staranności, które powinny również przewidywać zakaz przywozu towarów pochodzących z pracy przymusowej; uważa, że za konieczne należy uznać dodatkowe ukierunkowane środki w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;
49. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie wieloma przeszkodami, które utrudniają europejskim przedsiębiorstwom dostęp do chińskiego rynku i prowadzenie na nim działalności; obawia się, że chińska strategia podwójnego obrotu, o której mowa w 14. planie pięcioletnim, pogorszy jeszcze warunki prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorstw z UE; ponownie wyraża szczególne zaniepokojenie zakłócającymi rynek praktykami, takimi jak dotacje przemysłowe, uprzywilejowane traktowanie chińskich przedsiębiorstw państwowych, kradzież własności intelektualnej, przymusowe transfery technologii i lokalizacja danych, nadwyżką mocy produkcyjnych w sektorach takich jak przemysł stalowy i wynikającym z niej dumpingiem wywozowym oraz innymi nieuczciwymi praktykami handlowymi, a także ogólnie rosnącą ingerencją polityczną w otoczenie biznesowe, w tym w sektor prywatny; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z partnerami na szczeblu WTO mającymi podobne zapatrywania, aby opracować wspólne podejście do zwalczania tych nieuczciwych praktyk handlowych Chin; z zadowoleniem przyjmuje dialog UE–USA na temat Chin jako środek współpracy w takich dziedzinach jak wzajemność, multilateralizm, praktyki zakłócające rynek oraz gospodarka i inne kwestie strukturalne, w przypadku których koordynacja UE–USA może przynieść wartość dodaną; jest przekonany o istotnym znaczeniu rzetelnego informowania na temat zmian legislacyjnych i regulacyjnych na rynku chińskim, biorąc pod uwagę ich nieprzejrzyisty charakter i fakt, że steruje nimi państwo; przypomina w tym kontekście o znaczeniu częstych i otwartych dyskusji z instytucjami UE, Izbą Handlową Unii Europejskiej w Chinach i wszystkimi naszymi partnerami na miejscu;
50. uważa, że należy w szczególności omówić negatywne skutki związane z handlem wynikające z zakłóceń spowodowanych przez światową nadwyżką mocy

produkcyjnych w sektorach takich jak stal i aluminium oraz ewentualne środki zaradcze, jak również, że należy rozwiązać kwestię subsydiów przemysłowych na szczeblu WTO; wzywa Chiny, aby ponownie zaangażowały się w prace globalnego forum ds. nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle stalowym w celu wyeliminowania nadwyżki i przywrócenia równych warunków działania; zauważa, że – pomimo planów Chin dotyczących zamknięcia przestarzałych zakładów produkcyjnych i modernizacji produkcji – przez cztery lata z rządu odnotowano rekordowy poziom rocznej produkcji stali surowej; zachęca władze chińskie do wywiązania się z zobowiązań dotyczących ograniczenia produkcji stali surowej;

51. przypomina w tym kontekście o powiązaniach między handlem, patentami i normami; uważa, że normalizacja i elementy normatywne rosnącej konkurencji międzynarodowej mają zasadnicze znaczenie dla polityki handlowej UE i powinny być jednym z kluczowych filarów jej strategicznej polityki przemysłowej; przypomina, że normalizacja jest oceniana jako dziedzina, w której Chiny sygnalizują zamiary odcięcia się od ogólnego trendu i decouplingu; podkreśla, że walka z podrabianiem jest jednym z głównych priorytetów działań UE w zakresie handlowych aspektów ochrony własności intelektualnej; wyraża zaniepokojenie, że przeważająca część towarów podrobionych i pirackich trafiających do UE, zarówno pod względem wartości, jak i ilości, pochodzi z Chin; podkreśla, że umowa UE–Chiny w sprawie oznaczeń geograficznych stanowi pierwszy krok w walce z podrabianiem towarów, i apeluje do Komisji o wzmożenie starań na rzecz ochrony własności intelektualnej UE, w tym patentów; jest zaniepokojony coraz powszechniejszą praktyką chińskich sądów polegającą na przypisywaniu sobie ogólnoswiatowej jurysdykcji w odniesieniu do określania sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunków udzielania licencji na standardowe patenty niezbędne do spełnienia normy, a także uniemożliwianiu przedsiębiorstwom kwestionowania ich orzeczeń; podkreśla, że ta praktyka jest równoznaczna z przyzwoleniem na to, by chińskie przedsiębiorstwa nie płaciły godziwej ceny za korzystanie ze standardowych patentów niezbędnych do spełnienia normy, i zagraża europejskiej działalności badawczej; zwraca się do Komisji o interwencję w tej sprawie u władz chińskich; apeluje o poświęcenie większej uwagi naruszeniom w dziedzinie cyfryzacji i komunikacji we wszystkich właściwych organach, w tym w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym ONZ, wraz z partnerami UE o podobnych zapatrywaniach, w szczególności ze Stanami Zjednoczonymi; apeluje o wzmożone dyskusje polityczne na temat skutków chińskich inicjatyw, takich jak „Made in China 2025” lub, w coraz istotniejszym zakresie, „China Standards 2035”; w tym kontekście jest zaniepokojony rosnącym autorytaryzmem cyfrowym Chin oraz ich staraniami, aby propagować swój model zarządzania cyfrowego na całym świecie; podkreśla potrzebę zawarcia porozumienia WTO w sprawie handlu elektronicznego w ramach wspólnego oświadczenia, w celu promowania podstawowej otwartości i równych warunków działania z Chinami;
52. wzywa do zwrócenia większej uwagi na europejskie MŚP, które nawiązują stosunki handlowe i inwestycyjne z Chinami, i z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Komisji dla inicjatyw przyjaznych MŚP, takich jak portal Access2Markets, narzędzie do samooceny reguł pochodzenia (ROSA) czy centrum pomocy dla MŚP na temat praw własności intelektualnej w Chinach;
53. odnotowuje, że co do zasady zawarto na szczeblu politycznym kompleksową umowę inwestycyjną między UE a Chinami (CAI), i uznaje wysiłki Komisji na rzecz wyeliminowania niedociągnięć związanych z asymetrią dostępu do rynku, równymi

szansami i zrównoważonym rozwojem poprzez zaangażowanie oparte na zasadach; przypomina jednak, że stosunki handlowe nie odbywają się w próżni;

54. apeluje do Komisji, aby skonsultowała się z Parlamentem przed podjęciem jakichkolwiek kroków zmierzających do zawarcia i podpisania tej umowy; wzywa Chiny do podjęcia konkretnych działań na rzecz ratyfikacji i wdrożenia podstawowych konwencji MOP nr 29 i 105 dotyczących pracy przymusowej; podkreśla, że Chiny zobowiązały się także do skutecznego wdrożenia ratyfikowanych przez siebie konwencji MOP i dążenia do ratyfikacji innych „aktualnych” podstawowych konwencji MOP;
55. zauważa, że 26 państw członkowskich UE jest związanych z Chinami dwustronnymi umowami inwestycyjnymi starego typu;
56. przypomina jednak, że sama CAI nie rozwiąże wszystkich problemów utrudniających nasze stosunki gospodarcze i polityczne, a zatem należy ją rozpatrywać w kontekście udoskonalonego, bardziej asertywnego unijnego zestawu instrumentów jednostronnych; podkreśla, że Parlament Europejski będzie dokładnie kontrolował umowę, w tym sekcję dotyczącą zrównoważonego rozwoju;
57. podkreśla, że właściwe wdrożenie i skuteczne egzekwowanie byłyby kluczowymi czynnikami decydującymi o użyteczności i sukcesie umowy pod względem niwelowania asymetrii strukturalnych w stosunkach handlowych i inwestycyjnych; podkreśla rolę i znaczenie ustrukturyzowanych i częstych kontaktów z biurem głównego urzędnika Komisji ds. egzekwowania przepisów handlowych w wysiłkach na rzecz oceny przyszłego wdrożenia tej umowy, o ile zostanie przyjęta; przypomina i podkreśla w tym kontekście znaczenie dyplomacji parlamentarnej jako czynnika ułatwiającego wzajemne zrozumienie, przejrzystą komunikację i szczerzy dialog;
58. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie umowy UE–Chiny w sprawie oznaczeń geograficznych i ponownie podkreśla, jak ważne jest jej skuteczne wdrożenie i egzekwowanie na rynkach obu stron; z zadowoleniem przyjmuje przewidywane włączenie w zakres obecnej umowy dodatkowych 350 nazw oznaczeń geograficznych z obu stron; zwraca uwagę, że ta ograniczona umowa w sprawie oznaczeń geograficznych mogłaby posłużyć za wzór i podstawę przyszłych umów w sprawie oznaczeń geograficznych; podkreśla kluczową rolę, jaką główny urzędnik ds. egzekwowania przepisów handlowych będzie odgrywał w monitorowaniu i poprawie przestrzegania umowy; wzywa tego urzędnika, by niezwłocznie reagował na przypadki niewłaściwego wdrożenia umowy;
59. podkreśla, że Chiny mają jeszcze przed sobą długą drogę, zanim staną się gospodarką wolnorynkową, z uwagi na bardzo wysoki stopień wpływu państwa na gospodarkę i na decyzje przedsiębiorstw dotyczące cen, kosztów, produkcji i nakładów; w tym kontekście apeluje do Chin o przyjęcie bardziej liberalnych środków wobec chińskich i zagranicznych przedsiębiorstw działających w kraju;
60. wzywa do zwiększenia finansowania projektów rozwoju sieci 5G i badań nad technologiami 6G, sztuczną inteligencją i technologią dużych zbiorów danych, aby zapewnić bezpieczeństwo sieci w przyszłości i zwiększyć suwerenność cyfrową, co będzie miało zasadnicze znaczenie dla cyfryzacji i wzrostu gospodarczego, ale również dla wypełnienia luki technologicznej w stosunkach z Chinami oraz wyeliminowania

ryzyka, na które mogą być narażeni członkowie NATO i jej partnerzy w związku z integracją chińskiej technologii 5G w sieciach telekomunikacyjnych, ponieważ takie działania mogłyby doprowadzić do osłabienia przyszłości rządów demokratycznych; ponadto wzywa do przyjęcia skoordynowanej strategii UE w zakresie cyberbezpieczeństwa oraz do zwiększenia zdolności państw członkowskich w tej dziedzinie, między innymi aby lepiej chronić się przed zagrożeniami dla krytycznej infrastruktury UE pochodzącymi z państw trzecich, w tym Chin;

61. podkreśla, jak istotne jest, by we współpracy z kluczowymi partnerami strategicznymi, którzy podzielają liberalne i demokratyczne wartości UE, pracować nad przepisami dotyczącymi sztucznej inteligencji oraz nad ramami etycznymi i odpowiedzialnością cywilną w odniesieniu do systemów sztucznej inteligencji i powiązanych z nimi technologii, które to przepisy i ramy pobudzają ukierunkowane na człowieka i uwzględniające prywatność innowacje; podkreśla, że systemy scoringu obywateli są niezgodne z podstawowymi wartościami UE; podkreśla potrzebę ochrony praw jednostki przez UE; w związku z tym podkreśla, że takie strategie polityczne i narzędzia nadzoru pod żadnym pozorem nie powinny być stosowane w UE; w związku z tym podkreśla, że UE musi dążyć do ograniczenia ponadnarodowego zasięgu cyfrowych represji i przeciwdziałania im;

Obrona i propagowanie podstawowych europejskich interesów i wartości poprzez przekształcenie UE w bardziej skuteczny podmiot geopolityczny

62. uważa, że UE powinna kontynuować wysiłki, aby stać się skuteczniejszym podmiotem geopolitycznym poprzez zapewnienie bardziej zjednoczonego podejścia geopolitycznego państw członkowskich, a także poprzez wspieranie swojej strategicznej autonomii i zdolności oraz prowadzenie współpracy z USA i innymi partnerami o podobnych poglądach;
63. podkreśla, że udana europejska polityka sąsiedztwa przesądza o zdolności UE do objęcia roli podmiotu działającego w wymiarze globalnym; ostrzega przed rosnącą rolą Chin w bezpośrednim sąsiedztwie UE, w tym w krajach kandydujących; wzywa do przyjęcia strategicznego podejścia na szczeblu UE, aby stawić czoła działaniom Chin za pośrednictwem inwestycji, pożyczek i działalności biznesowej w krajach sąsiadujących, zwłaszcza na Bałkanach Zachodnich; wzywa w szczególności do aktywnego zaangażowania UE w zapewnienie tym krajom realnej alternatywy dla chińskich inwestycji;
64. zwraca uwagę, że należy wzmocnić narzędzia służące UE do obrony, a także zwiększyć jej zdolności do ochrony interesów za granicą i do odgrywania bardziej proaktywnej, konsekwentnej i strategicznej roli w bezpośrednim sąsiedztwie oraz dopilnować, by podejście geopolityczne państw członkowskich cechowała jedność;
65. uważa, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy powinna stanowić forum debaty na temat działań zewnętrznych UE, na przykład na temat ochrony praw człowieka, oraz forum dyskusji na temat sposobów osiągnięcia otwartej autonomii strategicznej; podkreśla, jak ważne jest omówienie kwestii związanych z usprawnieniem i umocnieniem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, na przykład poprzez nadanie wysokiemu przedstawicielowi / wiceprzewodniczącemu silniejszego mandatu do działania w imieniu UE w kwestiach polityki zewnętrznej i do podjęcia niezbędnych kroków w celu wprowadzenia głosowania większością kwalifikowaną w niektórych

obszarach spraw zagranicznych; wzywa do zacieśnienia współpracy w dziedzinie obronności między państwami członkowskimi w celu wzmocnienia europejskich strategicznych zdolności obronnych, a także utworzenia pełnoprawnej Europejskiej Unii Obrony, która obejmowałaby europejskie zdolności wojskowe;

66. podkreśla potrzebę odpowiedniego upoważnienia ESDZ do działania i udostępnienia jej środków niezbędnych do monitorowania chińskich operacji dezinformacyjnych i przeciwdziałania tym operacjom, w tym utworzenia specjalnej dalekowschodniej grupy zadaniowej StratCom skoncentrowanej na dezinformacji pochodzącej z Chin; wzywa Chiny do zaprzestania stosowania zawaolowanych środków manipulacji w odniesieniu do debaty publicznej w UE; zachęca Komisję do opracowania ogólnounijnego systemu regulacyjnego, aby zapobiec nabywaniu europejskich przedsiębiorstw medialnych przez przedsiębiorstwa medialne finansowane lub kontrolowane przez rządy państw trzecich, z myślą o ochronie niezależnych i wolnych mediów w UE; proponuje zróżnicowanie mediów chińskojęzycznych w Europie poprzez zachęcanie do współpracy między mediami europejskimi a partnerami międzynarodowymi, takimi jak Tajwan; podkreśla ponadto pilną potrzebę znacznego zwiększenia potencjału eksperckiego w ESDZ i ogólnie w Komisji w odniesieniu do Chin;
67. zwraca uwagę na znaczenie niezależnych studiów i badań naukowych dotyczących Chin na uniwersytetach, w ośrodkach analitycznych, instytucjach badawczych i szkołach w całej UE, nieobjętych chińskim wsparciem finansowym i niepozostających pod wpływem Chin, aby zapewnić integralność nauki i wolność słowa; w związku z tym wzywa UE do opracowania programu finansowania badań naukowych i szkoleń językowych związanych z Chinami w UE;
68. zwraca uwagę na potrzebę wprowadzenia niezależnych od wpływu Komunistycznej Partii Chin programów nauczania kultury, języka i polityki Chin, na przykład w drodze bliższych stosunków ze środowiskiem akademickim i społeczeństwem Tajwanu;
69. wzywa Komisję do uwzględnienia i ujęcia w swojej strategii szybko rosnącego zainteresowania Chin Arktyką oraz zaangażowania Chin w tym regionie; apeluje o przygotowanie do zapewnienia swobody żeglugi na arktycznym odcinku Północnej Drogi Morskiej; odnotowuje inwestycje Chin w badania i infrastrukturę strategiczną w Arktyce i zwraca uwagę, że UE nie powinna utracić ważnej pozycji w tym istotnym regionie;
- ◦   ◦
70. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także, tytułem informacji, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej.